

[Poul Dam.]

ninger om, hvorledes arbejdet skred frem, hvilke emner man særlig havde taget op, ville måske være nyttige. Det kunne også give et langt bedre grundlag for de spørgsmål til ministre, som jo ofte fremkommer, og som alt for ofte er lavet efter formelen: hvilke oplysninger kan ministeren give om arbejdet i denne eller hin kommission, som man vistnok tror er nedsat, og som vistnok arbejder. Spørgsmålene ville blive mere konkrete, man ville kunne få en mere frugtbar drøftelse ud af det, hvis man havde disse, det være sig nok så nødtørftige oplysninger om kommissionens arbejdsprogram.

Jeg har med glæde bemærket, at såvel statsministeren som ordførerne var enige i, at man kunne arbejde videre med forslaget, og vi vil da også fra vor side være glade for at kunne gøre dette i et udvalg.

Vi håber, at der kommer et resultat frem, og vi håber, at man i dette arbejde og i resultatet vil kunne se, at det, der er vort principielle formål, er, at der gennem disse redegørelser kan gives et større materiale til den løbende offentlige debat. Der er for mig at se noget uheldigt i, at man, skal vi sige fryser en debat ned i nogle år. Måske er udtrykket at glemme emnet for hårdt; i hvert fald forstod jeg, at fru Hanne Budtz havde syntes, at det var for uvenligt. Men i hvert fald, vi har en række kommissioner, som man henviser til, når et eller andet spørgsmål rejses, idet man siger: det behandles dér, og vi må afvente, at denne kommission bliver færdig. Jeg tror, det er nyttigt for spørgsmålene, at der kan foregå en fortsat offentlig debat om emnerne, samtidig med at kommissionen arbejder.

Jeg var for mange, mange år siden sekretær i en stor ungdomskommission, og dér havde vi en meget nyttig praksis med pressemøder og med meddelelser, som vi med de pågældende ministres tilslutning lod tilflyde offentligheden. Det medførte, at en række af de spørgsmål, som vi drøftede, samtidig blev gjort til genstand for offentlig debat. Det gjorde også, at folketinget var orienteret om, hvad der kunne ventes fra denne kommission, når den engang blev færdig, og jeg tror, det gav gode sager, de spørgsmål, som kommissionen var nedsat for at arbejde med. Det er oplysningen, den of-

fentlige debat, folketingets rimelige forbedrelse af de sager, der engang med tiden kommer som lovforslag, som vi først og fremmest har for øje.

Jeg tror ikke, at man herigennem overskrider grænsen mellem den lovgivende og den udøvende magt, som fru Hanne Budtz var bange for, men man gør det måske lidt lettere for den lovgivende magt at gøre sit arbejde godt, når den udøvende magt til sin tid lægger konkrete forslag hen til lovgivningsmagtens afgørelse.

Jeg skal med disse bemærkninger endnu en gang takke for den venlige modtagelse og håber på, at udvalgsarbejdet kan give et resultat, selv om vi nu kun har en 5-6 uger tilbage inden sommerferien.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*): Jeg har kun et par ganske enkelte bemærkninger at gøre i anledning af ordførernes taler.

Jeg vil gerne til det, som hr. Kampmann fremførte, sige, at også regeringen har en interesse i at styrke folketingets kontrolerende opgave. Derfor er der altså ikke nogen principiel uoverensstemmelse i indstillingen mellem ordførerne og regeringen ud fra den vurdering.

Hr. Poul Dam fremførte nogle betragtninger, som jeg delvis, men også kun delvis, kan acceptere. Det er vel rigtigt, at det meget ofte kan være formålstjenligt, at synspunkterne, der fremlægges i kommissionen, kan komme til at indgå i den offentlige debat, men det kan jo heller ikke udelukkes, at der nu og da kan være behov for, at synspunkter netop kan fremsættes i kommissionen under den lidt uforpligtende form, som må gøres gældende i visse situationer, så længe et kommissionsarbejde ikke er afsluttet og derfor måske ville komme til at lide skade, hvis det automatisk førte til en offentlig debat.

Endelig vil jeg også sige, at jeg finder det væsentligt, at vi fastholder princippet om, at kommissioner i almindelighed hører under ministrenes ansvarsområde, men jeg forstod, at der her heller ikke var nogen principiel uoverensstemmelse.

Ordførernes afsløring af det manglende kendskab til den omtalte listes eksistens gør det rigtigt for mig at sige, at der synes i hvert fald, som jeg antydede i min tale, at være et behov for at udvide både kendskabet